

הגימנזיסטית והפורץ

5 א פחדתי בכלל. הפסתי את ה' פורץ במעיל. הוא כל-כך נדהם, שלא הספיק אפילו להתנגד, סיפרה ורדית קידר בת ה-17, שלכדה בשבוע שעבר פורץ.

ורדית, נערה בעלת שיער חום מתולתל, הייכנית ונאה, היא בתו של סגן-ניצב שמעיה קידר, דובר מישטרת מחוז תל-

..לא פחדתי בכלל.

הוא נדהם ולא

הספיק להתנגד!

סיפרה בת השומר

בת ה-17 שלכדה

במו ידיה פורץ

אביב. מאז שהתמנה האב למישרה, לפני כשנה, התחילה ורדית להיות מעורה בכל הקורה במישרה. אך מעולם לא תיארה לעצמה כי תעשה עבודה מישטרית ור תלכוד פורץ בעצמה.

בשבוע שעבר זה קרה. ורדית היתה ב-17 לבית סתה. השעה היתה שבע בערב. הצעירה האתלטית ירדה מאוטובוס מספר 63 ברחוב מרמרוק בתל-אביב, ור עשתה קיצור דרך ברחוב ברכה פולד, כשלתע הבחינה בשני צעירים חשודים. אחד מהם עמד וניסה לפתוח מכונית. השני נעלם בחצר אחד הבתים.

ורדית הלכה לאיטה והתכוננה בשניים. אז ראתה בחור שלישי הנושא תיק-צד צבאי. הצעיר יצא ממכוניתו וצעד לכיוון הבחור שליך המכונית. האחרון הבחין ב- בעל התיק, כנראה שהריח כי הלה בלש ושרק לחברו, שניסה את מזלו בפריצת חלון בקומת הקרקע.

הפורץ רעד

כולו

5 יפרה ורדית: „הכל קרה נרא מהר. הבחור עם התיק, שעכשיו אני

יודעת שהוא בלש מהיחידה המרכזית בשם דודו ברק, ניגש אל זה שליך המכונית וצעק אליו: „בן זונה, תשכב מיד על הארץ, אני מהמישרה“.

הבחור עזב את המכונית והתחיל לברוח לכיוון הבימה. דודו ברק רץ אחריו. הם עשו סיבוב וחזרו לכיוון שליך. הפורץ הר- שני ברח בינתיים. אני עמדתי עם הידיים בכיסים והסתכלתי מה קורה. לא היה אף אחד ברחוב. היה חושך. שמעתי את הבלש צועק: „מישרה מישרה, עצור! הפורץ רץ ועבר לידי, בלי לחשוב תפסתי אותו במעיל מאחור. הוא היה כל כך מופתע שלא חשב אפילו להתנגד. זה לקח שתי שניות אולי. הבלש הגיע ולקח אותו ממני. הצעיר נראה כבן 17, בגילי. הוא רעד כולו. דודו השכיב אותו על הגב, ערך עליו חיפוש ושם לו אוזקים. אני ראיתי שהכל נגמר והתחלתי ללכת לאוטובוס. אז דודו קרא לי לחזור וביקש את הפרטים שלי. הוא אמר לי: „אה, זו את שעות לי,

או לקבל עבורו ידיעות מהמישרה ומעיי תונאים, אפילו בשעות הקטנות של הלילה. „אני חושבת שמבוגרים מקבלים את מה שעשיתי יותר בהתפעלות מהצעירים, היא אומרת. „שואלים אותי אני רוצה להיות שוטרת. זה בכלל לא בראש שלי. אני לא יודעת מה אעשה כשאהיה גדולה, אולי אפילו אהיה פעם שוטרת, אבל בינתיים אני נמשכת יותר להוראה.“

הגיב האבא, דובר המתוו שמעיה קידר על הפרשה: „קיבלתי את הסיפור בתוך המה. זה נראה לי לא כליכך בנורמה בארץ. בעבודה שלי, כדובר, אני נתקל כל הזמן באלימות בבתי-ספר וברחוב, אבל לעיתים נדירות קורה שאורחים משתפים פעולה ועוזרים להתגבר על הפשיעה. אני חושב שאף אורח לא צריך לפחד מפושעים צעירי, וצריך לסייע למישרה ככל יכולתו. אני שמת שמישהו גילה תושייה ואורחות טובה ואין זה משנה אם זאת בתי או מישהו אחר.“

תני לא את השם והכתובת שלך, אולי תצ- טרכי לבוא להעיד. ביקשתי ממנו שיוזדה, מה שבטוח בטוח. הוא הוציא תעודת-שוטר. נתתי לו את הפרטים והלכתי לסבתא שלי. לא חשבתי אפילו לספר לה מה קרה. זה נראה לי טבעי לגמרי.

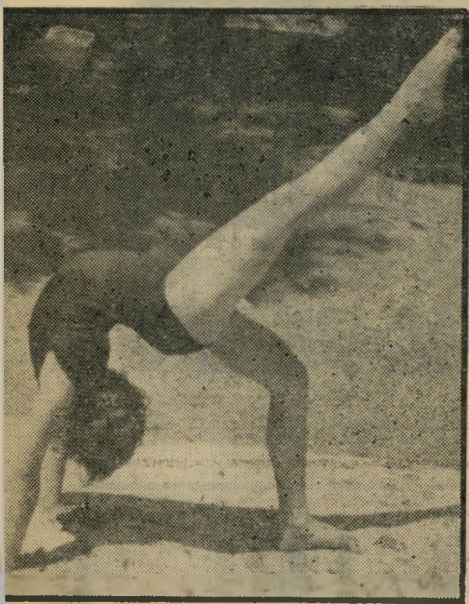
„רק אחר-כך בערב, כשבאתי הביתה ראיתי שירד לי דם מהאצבע, חטפתי כנראה פצע קטנטן כשתפסתי את הבחור. אבא שלי בא הביתה, ראה את האצבע ושאל אותי מה קרה. סיפרתי לו. אבא שלי רק ישב וחייך. לא חשבתי שגיב אחרת, הוא יותר מדי בעניינים האלה. בעצם סיפרתי לו את זה כקוריוז. לא ראיתי בזה משהו מיוחד. היחידי שבאמת התלהב מהעניין היה אחי הקטן. הוא התפעל מאחותו האמיצה.“

„עכשיו כולם התחילו לנפח את העניין כאילו מי יודע מה עשיתי. בכיתה מישהו הצדיע לי, מישהו אחר צחק, וקרא לי: „מדורניקית! אבל מטוב-לב, לא בליגלוג. חברה אחת אמרה לי: „אני במקומך הייתי מתה מסחד, הייתי ישר בורחת! זה הכל. אני לא יודעת אם עשיתי את מה שעשיתי בגלל החינוך בבית, בגלל זה שאבא שלי ציין-מישרה, או בגלל שאולי אני יותר אמיצה מאחרים. פשוט עשיתי וזהו. אני בדרך-כלל לא פוחדת. אני יוצאת לטייל עם הכלב שלי, בוני, בשתיים בלילה. אין לי פחד מחושך או שטויות אחרות. נכון לפני שאבא התחיל לעבוד במישרה קצת פחדתי בגלל פושעים, אבל עכשיו כשאני קצת מבינה בעניינים האלה אני לא פוחדת יותר. הם סתם בני-אדם. אם לא מראים להם שמפחדים מהם הם לא יהיו מסוכנים.“ ורדית, תלמידת שמינית עסוקה עכשיו בהכנות לבחינות-הבגרות במגמה ריאליית. מגיל צעיר התחילה להתאמן בתנועה ור אחר-כך בהתעמלות-קרקע והתעמלות-מכי- שירים בבית-ספר למחוננים. היא מצוירת וזכתה בפרס בתערוכת-ציורים השכונה שלי, ואף נסעה בשנה שעברה עם מיש- לחת נוער שוחר אמנות לגרמניה. „אני תלמידה מצטיינת, חוץ ממתמטיקה.“ היא מעידה על עצמה. השנה הצטרפה לגרעין נח"ל והתחילה ללמוד לנגן בגיטארה. „אף אחד בגרעין לא יודע לנגן בגיטארה, אז החלטתי שאלמד בשביל החברה“ סיפרה.

כמו כל התלמידות בגילה היא מאד עסוקה. לפעמים היא נאלצת גם ל- שמש מזכירתו הפרטית של אביה ולהעביר

ורדית קידר ואביה סגן-ניצב שמעיה קידר „עצור, עצור! מישרה!“

ורדית מתאמנת, תפסתי אותו מאחורי!“